

GAZETA KRAKOWSKA

Nr 33.

Z KRAKOWA DNIA 23 KWIETNIA 1828 ROKU WE SRODE.

Z Warszawy d. 16 Kwietnia.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych
białych, bez trzech Kuponów.

Przedajacy żądają zł: 82 gr: 15

Kupujący ofiarują — 82 — —

Istotnie nie przedano — — —

W Warszawie dnia 14 Kwietnia 1828 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: od 12 do 13. — Pszenicy od 16 do 18. — Jęczmienia od 13 do 14. — Owsa od 9 do 10. — Siana furę jednokonną od 16 do 25; parokonną od 29 do 32. — Słomy furę zwyczajną od 6 do 10.

Z Petersburga d. 16 Marca. D. K.

(Z Ruskiego Inwalida.)

N. Pan wydał w dniu 15 Marca r. b. następujący:

Rozkaz dzienny do oddzielnego
Korpusu Kaukaskiego.

Ręka Wszechmogącego uwieńczyła zwycięstwa wasze wiekopomnym dla Rosyi pokolem! Sprawiedliwość strony naszej tryum-

fuię; męstwo wojsk Rossyjskich, skarciło przestępców i wrogów i odpłaciło im za niesprawiedliwe najeżdżanie granic naszych. Wasze męstwo, gorliwe usiłowania i stałość, z jaką przetrzymaliście i znoście lata i surowość zimy, oraz wszystkie trudy pochodu w kraju dzikim, walcząc z wrogami i stanem przyrodzonym — zjednaczyły wam moje zadowolenie i wdzięczność ukochaney Ojczyzny Naszey. Lecz jeszcze chwalebniejsze wasze łagodne postępowanie z zwyciężonemi, ochranianie krajów i miast zawojowanych i niezmiennie zachowanie nayprzykładniejszego porządku wojennego i karności. Sami nieprzyjaciele wasi pokonani zwyciężkim Rossyan orężem, dziwią się wspaniałości zwycięzców! Ziściłście zupełnie Moje oczekiwanie.

Dla odznaczenia tylolicznych zasług waszych, położonych dla tronu i ojczyzny, rozkazuję, aby wszyscy wojownicy wszelkiego stopnia, którzy mieli uczestnictwo w wojnie z Persami w 1826, 1827 i 1828, nosili oddzielnie ustanowiony przezemnie medal Za wojnę Perską, na wstędze połączoney orderów wielkiego Męcenika i Zwycięzcy Sgo Jerzego i S. Równo-Apostolskiego Xięcia Włodzimierza.

Oby znak ten posłużył za wieczny pomnik męstwa i przykładnie-łagodnego postępowania waszego! Oby był nowym zakładem wierności wojsk Rossyjskich i Moiey dla was życzliwości!

Na oryginalu podpisano własną N. Pana ręką: MIKOŁAJ.

Ukaz N. Pana do Rządzącego Senatowi z dnia 15 Marca 1828 r.

W nagrodę odznaczający się gorliwością i ważnych dla oyczyzny zasług Jenerała Adjutanta naszego Jenerała piechoty Paszkiewicza, za liczne i świetne zwycięstwa w ciągu szczęśliwie ukończonej teraz wojny z Persyją, i za ziednanie nowej sławy orężowi Rossyjskiemu i uwieńczenie zwycięstw zawarciem pokoju ze wszech miar dla nas korzystnego, przez który granice państwa za Araxes rozszerzone i do państw naszych kraj Armieński przyłączony został, Naymilościwiej nadaemy mu i potomstwu jego, tytuł Hrabiego Cesarstwa Rossyjskiego, i polecamy mu odtąd nazywać się Hrabia Paszkiewiczem Erywańskim.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Według ostatnich wiadomości z Stambułu, Porta, od czasu wyjazdu Pana Ribeaupierre, używa wszelkich, będących w jej mocy, środków, dla tamowania naszych interesów kupieckich i ciężeń poddanych Rossyjskich, którzy dla własnych swoich spraw, zostali w Stambule. Mnożstwo statków pod Rossyjską banderą gwałtem przytrzymano; pomimo to, że posiadają potrzebne żeglarskie firmy, Kapitanowie ich musieli sprzedać swoje ładunki za cenę dowolnie oznaczoną; niektórym nawet, część należytości tej wyliczono w nowej monecie, której wartość o połowę jest mniejsza w porówna-

niu z monetą dawną, inni dotąd nic nie dostali. Przeszło sto poddanych Rossyjskich musiało ustąpić ze stolicy, nie urządziwszy zupełnie swych interesów. Lista wygnaneńców własnoręcznie jest podpisana przez Sułtana. Między innymi, nieiaki Bazyli Pagużyn, Kommissant tajnego Radcy Demidowa (prikaszczik Demidowa) pod tem tylko ostatniem nazwaniem znaiomy był w celney komorze; gdy go przywołano przed urząd, gdy oświadczył imię swe i nazwisko, i gdy razem odebrano sułtański rozkaz wygnania Rossyjan, w liście wygnaneńców znajdował się następujący dodatek Jego Wysokości: "Bazyli Pagużyn ma wylechać, ale Kommissantowi Demidowa, dozwala się pozostać w Stambule, iakoż w skutek takiego postanowienia, Pagużyn musiał opuścić stolicę.

— Dnia 20. —

(Z Gazety Senackiej)

N. Cesarz Jmć raczył wydać pod dniem 3 b. m. do Rządzącego Senatowi Ukaz w następującem brzmieniu:

Pragnąc pomagać do większego i skutecznego rozszerzenia udoskonalonego gospodarstwa wiejskiego, chowu owiec i z tem połączonego przemysłu rękodzielniczego w kraju Nowo-Rossyjskim, uznaliśmy za dobrą, przysięć propozycją panującego Xęcia Anhalt-Koethen, względem założenia tam w tym celu osady włościan Anthalt-Koeteńskich, a zatem Rozkazujemy: oddać mu w wieczne i potomne władanie, wybrane przez jego Delegowanych poniższe obręby ziemi niezajętej skarbowej w Gubernii Tauryckiej:

1) W Powiecie Dnieprowskim, oznaczony na planie jenerałnym pod N. 71, a zawierający w sobie czterdzieści dwa tysiące trzysta czterdzieści pięć dziesięcin ziemi przydatnej i nieprzydatnej; i 2) W tymże Powiecie z obrębem, położonego na planie pod N. 42

do sześciu tysięcy dziesięcin, które oderznąć w dalekim od Perekopu kraju, tak, ażeby ten obręb rozciągał się do samego brzegu morskiego bez przerwy. Posiadanie tych obrębów, osadzenie na nich projektowany osady i eksystencji iey będą na ośnwie warunków, zawartych przez Ministerium Skarbu z Deputowanemi Xiążęcia Anhalt-Koethen, rozpatrzonych w Komitecie Ministrów i przez Nas zatwierdzonych.

Nadto, dla ułatwienia w zakładaniu pomienionej osady i w zaprowadzaniu gospodarstwa wzorowego, Rozkazujemy: oddać Xięciu Anhalt-Koethen skarbowy majątek, w Gubernii Kamieniec-Podolskiej, w Powiecie Hayssyńskim, nazwany Starostwem Hayssyńskim, na dwadzieścia cztery lata, z opłatą do skarbu po dwa tysiące rubli srebrem na rok; na co z pełnomocnikiem też iego zawrzeć zwyczajny kontrakt, ale bez ewikcyi, naznaczając termin posiadania od następującego 1829 roku.

Około wykonania tego wszystkiego Rządzący Senat nie zaniecha uczynić zależących z iego strony rozporządzeń.

Z Paryża d. 7 Kwietnia.

Dnia 5go b. m. odbyła się 3chgodzinna gabinetowa rada pod prezydencyją J. K. Mci, na której oprócz Delfina i Ministrów znajdowali się Lainé, Levis i Portal, i Deputowany Bourdeau. Tegoż dnia P. la Rochejaquelein pojechał z pismem od naszego rządu do Petersburga. Nowy ten Par, chce, iak mówią, służyć w wojnie przeciw Turcyi.

Onegday P. Lafitte złożył Izbie Deputowanych prośbę od P. Leclerc, kapitana przy gwardyi narodowej, o przywrócenie teyże gwardyi.

Podług prywatnego listu z Londynu pod dnieniem 2 b. m. który Gazeta *le Messenger* u-

dziela, czynione są w portach Angielskich znaczne uzbrajania. Admiralicyia wydała rozkazy do uzbrojenia iak nayspieszniej kilkunastu okrętów. Niewiadomo gdzie właściwie są przeznaczone, ale sądzą, iż udadzą się na morze Srodlziemne. Admiralicyia niała także kilkanaście przewozowych statków pod piechotę i jazdę.

W tegorocznym kalendarzyku duchowieństwa niema wzmianki o Kapucynach w Marselii i licznych zakładach Jezuickich. Wyczytuemy daley w nim, iż znajduje się 14 zgromadzeń Siost miłosiernych, które pobierają rocznie ze skarbu 98,000 Fr. chociaż nie wszystkie poświęcają się chorym. Uposażenie Lazarystów, którzy dotąd 130,000 Fr. pobierali, powiększone jeszcze zostało.

Z Madrytu d. 27 Marca.

Vieokról Nawarry oznaymił obwieszczeniem pod dnieniem 23 b. m., iż Król Ferdynand na początku Maia odwiedzi tę prowincyją.

Dnia 24go b. m. iako w rocznicę powrotu Króla do państw swoich z niewoli w Valengay, była u Dworu gala, na której znajdowali się także Posłowie zagraniczni. Infant Don Carlos odbierał w imieniu J. K. Mci powinszowania.

Przybyło tu z Lizbony 3 officerów Portugalskich, lecz nie zabawili tylko 36 godzin i przez ten czas widzieli się z naszymi Ministrami wojennymi i spraw zagranicznych, tudzież sprawującym interessa Anglii.

Z Lizbony d. 23 Marca.

Wczoray Poseł Francuzki, Xże Rauzan odpłynął stąd do Kadyxu.

W Villareal zaszło zaburzenie, podczas którego 48 mieszkańców i 15 żołnierzy zabitych lub ciężko raniionych zostało. Woysko przywiązane jest do konstytucyi, równie iak

naybogatsi i nayoświeceńsi mieszkańcy. Wiele znakomitych osób, pomiędzy któremi kilku zagranicznych Vicekonsulów, oddaliło się z Setubal z powodu zaszyłych tam rozruchów. Do powozu uieżdżającego z tego miasta Amerykańskiego Konsula z żoną i dziećmi rzucało pospolstwo kamieniami.

— Dnia 24. —

(Z prywatnych doniesień.)

Niepodobna wystawić sobie niespokojności, która w wszystkich tu umysłach panuje. Konstytucyoniści oczekują z niecierpliwością powrotu z Londynu parowego statku, ponieważ nie sądzą, aby ich Anglią opuścić mogła, gdy tymczasem absolutyści obawiają się tego Mocarstwa. Ostatni zwolnili jednak cokolwiek od dwóch dni w swoim zapale i wielu ludzi, którzy zabierali się już do wyjazdu, odłożyli tenże. Woyska pozostały dotąd wiernemi, i wiadomo dokładnie, że rozkazy, które Infant Don Miguel wydał do powrotu Chavesowi i Silveirze, cofnione zostały, ponieważ Anglicy nieprędko kray nasz opuszczają.

Wniście P. Hyde de Neuville do Francuzkiego Ministeryum zrobiło tu przyjemne wrażenie, ponieważ Portugalscy konstytucyoniści przypominają sobie iak szlachetnie powstał przeciw projektom Infanta Don Miguel w r. 1824 i sądzą, iż jego rady w Ministeryum Francuzkiem będą bardzo użyteczne dla Portugalii.

Jenerał Saldanha przybył tu dziś na parowym statku Xżę Jork. Admirał Angielski posłał natychmiast łódź, dla przywiezienia go na okręt admirałski, aby mu opowiedział co tu zaszło. Anglicy umieją bardzo zręcznie pomieszać plany absolutystów. Wczoray 2ch pułkowników, 8go i 10go pułku, których miano za naygorliwszych w całym woysku, powołanych zostało do Ministra wojennego,

który im oświadczył, że Xżę Rejent postanowił umieścić ich znowu w czynney służbie, a zatem iżby się do tego przygotowali. Podziękowali mu bardzo grzecznie za to dobrodzieystwo, ale go nie przyjęli, ponieważ przyjęli służbę w woysku Angielskiem. Zmieszło to mocno Ministra, ponieważ miano zamysł odesłać ich do Angola.

Listy z Setubal donoszą, iż onegdaj municypalność tego miasta, która zawsze sprzyiała dawnemu kształtowi rządu, zgromadziła się i uznała Infanta Don Miguel nieograniczonym Królem. Tegoż dnia zostały domy konstytucyjonistów złupione. Dziś deputacya od municypalności przywiozła tu iey postanowienie.

Mówią tu z pewnością, iż Jenerał Stubbs i Hr. Taipa, którzy uiechali do Anglii, udadzą się zamtąd do Rio-Janeiro do Cesarza Don Pedro, będąc autentycznymi dowodami o projektach Infanta Don Miguel opatrzonemi.

Z Angielskich liniowych okrętów pozostały tu tylko 3 i kilka przewozowych. Pozostali tu 4000 Anglików stoją w Belem i muzyka ich gra rano i w wieczór konstytucyjne himny.

Projekta Królowey wspierać ma inna Dama, matka Xcia Cadaval, rodowita Francuzka i zręczna intrygantka. Wszystkie klasztory odspiewują kolejno *Te Deum* i daią uczyć z powodu powrotu Infanta Don Miguel, które zazwyczaj kończą się okrzykiem: śmierć konstytucyi! śmierć Don Pedro!

Z Londynu d. 5 Kwietnia.

Król przyjechał w dobrem zdrowiu do Windsoru.

Dnia 3 z południa odbyła się w wydziale sprawy zagranicznych rada gabinetowa, na której znajdowali się Ministrowie Xżę

Wellington, Hr. Dudley, Hr. Aberdeen i Lord Ellenborough. Tegoż dnia Poseł Francuzki, Xczę Polignac, miał naradę z Hr. Dudley i Kciem Wellington, tudzież Posłowie Brazylijski i Pruski mieli czynność z Hr. Dudley w wydziale spraw zagranicznych.

Xięże i Xiężna Klarencyi poiechali do Bushy-Park, gdzie przodem posłane zostały srebra i konie Xięcia.

Pisma, gazety i listy z Lizbony do 23 Marca zgadzają się w tem, iak Gazeta Kurjer twierdzi, że usiłowania Infanta Don Miguel ogłoszenia się Królem upadły, i że gdyby Don Pedro mógł zjechać, byłby z zapalem przyjeży. Rozkazy do wsiadzenia na okręty wszystkim woyskom Angielskiem nadeszły dnia 20 Marca do Lizbony i znajduią się inż w drodze do Anglii. Podobno i eskadra nasza nie pozostanie na Tagu, chybaby warownia gorująca nad wniyściem (San Juliao) oddana w moc naszą została, Poseł nasz, P. Lamb, pozostanie w Lizbenie, chybaby Infant Don Miguel ogłosił się Królem; w takim przykadku i Poseł Francuzki opuściłby Portugalią, gdyż mamy powód do wierzenia, iż Francya zgadza się zupełnie z nami co do postępowania Infanta Don Miguel.

Oprócz Hr. Taipa i Jenerała Stubbs przybyło do Anglii kilkunastu Portugalczyków, pomiędzy któremi Hrabowie Villafior i Sampajo.

Propozycyie, które teraz Dywan Grekom uczynił, wyraża Gazeta Kurjer, mogli Posłowie trzech Mocarstw w Stambule zawsze wyiednać. Lubo nie wiele mają znaczenia, ieśli dalsze nie nastąpią, okazują iednak umiarkowańsze postępowanie. Turcyia pokłada może swą nadzieie w rzekomey zazdrości Anglii i Francyi względem Rossyi, i sądzi, że przez stanie się Rossyi wojującem Mocarstwem, rozwiązany został traktat. Lecz

pomyliła się; widzi teraz iż Xczę Wellington stara się o iak nayściślejsze uskutecznienie traktatu; mamy nawet powód do spodziewania się, że eskadra Rossyyska ciągle działać będzie z naszą i Francuzką dla utrzymania traktatu. Turcyia powinna zatem porzucić nadzieię względem zmiany polityki sprzymierzonych Mocarstw, poznać niebezpieczeństwo swojego położenia, oświadczyć się za dopełnieniem Akiermańskiey ugody i zezwolic na uspokojenie Grecyi: na ówczas sama Rossyia, która od początku z wielkiem umiarkowaniem postępuje, nie będzie wzbroną odstąpić od woyny.

Margrabia Loulé i żona iego z domu, Infantka Portugalska uważają za drogie pożycie dla siebie w Anglii, i udaią się do Francyi do miasta Caen.

Gospoda Loyds odebrała onegday smutną wiadomość, że przeznaczony z Hamburga do Chin kupiecki okręt Azysia zatopił się przy wyspach Filipińskich. Był on przez gospodę Loyds za 10 000 Fs. i za tyłoż przez towarzystwo Alliance zaręczony. Całkowita iego wartość wraz z ładunkiem wynosiła 50 000 Fs.

Na Tagu i morzu Sroziemnem posiadamy teraz 8 liniowych okrętów; na ostatnie popłynie ieszcze po naprawieniu okręt Azysia. Dnia 11 Marca Admirał Codrington znajdował się ieszcze w Malcie i banderę swoją zaciągnął na okręcie Talbot. Stały także w tamecznym porcie 4 Rossyyskie okręty.

Podług prywatnych doniesień z Morei weszło w służbę Grecką aż do 1go Lutego officerów różnych narodów: Hiszpanów: ieden jenerał, 3 pułkowników, 15 kapitanów; Portugalczyków: 2 pułkowników, 13 kapitanów, 12 poruczników i chorążych; Włochów: ieden pułkownik, 14 kapitanów, 3 poruczniki.

ków; Francuzów: 4 jenerałów, 7 pułkowników, 6 kapitanów, 32 poruczników; Piemontczyków: jeden pułkownik, 2 poruczników; Amerykanów: 3 kapitanów, 6 poruczników; Rossyjanów, 2 pułkowników, 14 poruczników; Anglików: jeden jenerał, 30 poruczników i niższych officerów.

Tutejsze towarzystwo dla oswobodzenia i wsparcia uwięzionych osób za małe długi, wykupiło w r. z 1311 dłużników i wsparło każdego 59 $\frac{3}{4}$ szylingami (do 120 złp.). Od założenia swojego w roku 1772 nie wykupiło to towarzystwo w żadnym roku tak wielkiej liczby dłużników.

Mamy doniesienia z Bahii do 6 Lutego. Panowała tam zupełna spokojność; pod brzegami tamecznemi nie pokazywały się żadne Buenos-Ayerskie korsarskie okręty, ewszem eskadra Brazylijska zabrała 3 nieprzyacielskie okręty. Minister skarbowy, P. Calmon, wypuścił w dzierżawę tameczne celne dochody i zyskał 10 od sta więcej niżeli rząd dotąd pobierał. — Z Rio-Janeiro nadjechał tam okręt z nową miedzianą monetą, poczem bieg wexlowy do Anglii podniósł się od 35 do 41 od sta. Handel ustał zupełnie z powodu zaprowadzenia podłej monety. Na ciele zapisały się dwa okręty z niewolnikami Afrykańskiem.

Przybyło tu 4 młodzieńców Chińskich, którzy zamysłali udać się do Neapolu.

Na wyspach Towarzystwa wszczęła się religijna rewolucja: nową naukę, która dała do niej powód, opowiada dwóch kraiovców.

ROZMAITOŚCI.

WYIMKI z HISTORJI DRZEW.

(z Gazety Warszawskiej.)

L I P A.

Drzewo piękne, dające chłód przez lato, a w Lipcu, od kwitnienia drzewa tego nazwanym, naysłodszą wonią.

Jeszcze w Mitologii znane było to drzewo; albowiem powiadano, że Baucys w lipę przemienioną została. U starożytnych była lipa wyobrażeniem miłości małżeńskiey.

Jeśli można wierzyć ustnemu podaniu, zawartemu w pieśni o Przemysławie Królu Czeskim, który podobnie jak Piast nasz, z rolnika został panującym, Monarcha ten nosił obuwie z kory lipowey. Miejsce tej pieśni tym sposobem przełożył Kazimierz Brzdziński:

*W lipowey korze zostawcie mi nogi,
Którą sam sobie zszywałem ubogi,
By ślad był wnukom i synom podany,
Jak niegdyś oyciec Królów był abirany.*

Kronikarze nasi piszą, że Łódzie, na których Kozacy w wieku XVI. zapędzili się pod mury Carogrodu, seray Sultana postrachem nabawiali i pustoszyli Azję, robione były z drzewa lipowego.

Najstarsze ze znanych lip reśnie w Anglii w Mollok-Bank w Derbyshire. Z rękopismów przed 600 laty pisanych okazuje się, że ta lipa wtedy już była patryarchą i osobliwością. Ma pień wprowadzić wydrążony, ale dosyć świeże gałęzie.

W Czarnolesiu, w Sandomierskiem, w siedzibie Homera Polskiego, Jana Kochanowskiego, stała do niedawna lipa uniesmiertelniona jego pieniem. Tak pisał o niej do swojej Anny:

*Same cię ściany wołają
I z dobrą myślą czekają;
Lipa stojąc pośród dworu,
Wygłąda cię co raz z boru.*

Za czasów Krasieckiego (drugiej połowie XVIII. wieku) już tej lipy nie było. Godny ten na Parnasie Polskim następca Kochanowskiego, opłakiwał jej stratę, mówiąc:
*Darmo szukałem w odmianie wieczystej,
Owey rozkoszny lipy rozłożystej,*

*Pod której nigdyś ulubionym cieniem,
Wdzięczny mąż wielkim rozrzewniał się
pieniem.*

Dopokąd Czarnolas należał do Xięcia Jabłonowskiego, Wpiewody Nowogrodzkiego, szanowano przynajmniej domek poety; dopiero, gdy w inne dostał się ręce, jakiś Ekonom zważyć go kazał zupełnie. Szczęściem, że niewiadome nazwisko tego Ekonomia, byłby albowiem hańbą Polskiego narodu, równie jak szewc Herostrat, głupstwem i świętokradztwem przeszedł do potomności.

W Willanowie pod Warszawą są dotychczas lipy, które Jan III. sadził; z teyże epoki są lipy Lwowskiego ogrodu Jabłonowskich, sadzone przez Hetmana Jabłonowskiego, na pamiątkę wyprawy Wiedeńskiej. W Wysocku pod Jarosławiem rosną do dziś lipy, sadzone przez małżonkę Króla Jana, Maryję de la Grange d'Arquin, wdowę po Janie Zamoyskim, Woiewodzie Kijowskim. (*) Jeśli z obiętości i wielkości starożytność dowodzić można, lipa przy parafialnym kościele S. Anny we Lwowie daleko starszą być musi od wyżej wspomnianych.

W Łowiczu, byłey stolicy Arcybiskupów Gnieźnieńskich, znajdowały się lipy sadzone ręką Krasickiego.

Sławne są wreszcie przechadzki pod lipami w Berlinie i Krakowie.

W I E R Z B A.

Wierzbę powstałą, podług Mitologii z dziewicy Dyanny. Bogini ukarała je tą przemianą za ich miłość. Grecy drzewu temu moc jakąś nadzwyczajną przyznawali.

Psalm CXXXVI. wspomina, że na splotach wierzb, rosnących nad brzegami Eufratu, Prorocy lutnię zawieszali.

(*) Jan III często w Wysocku przemieszkował. *Histor. Jarosł. Siarczyńskiego.*

Za Kapitolinem w Rzymie wznosił się pagórek wiminalny, tak zwany od rosnących tam wierzb. Wierzbę tę Iowiszowi poświęcone były.

Mieysce, gdzie ukrywał się Ulisses (*), kiedy pod Troją noc na zasadzce przepędził, dotąd zarosłe potomkami wierzb tych, o których oyciec Homer wspomina.

Poeta Chiński Too-Yven-Ming, żyjący w V. wieku, zasadził koło domu swiego pięć wierzb. W ich cieniu przechadzał się zawsze i ciekawym rad swoich udzielał; stąd zwany był w narodzie nauczycielem, czyli Doktorem pięciu wierzb.

Pierwszą płaczącą wierzbę przywieziono do Anglii z brzegów Eufratu. Przywiózł ją kupiec Vernon z Aleppo do dóbr swoich, leżących w średnim Essexie. Drudzy zaszczyt przywiezienia do Europy tego pięknego drzewa, Turnfortowi przypisują. Tenże właściwie przywiózł je pierwszy do Francyi. Babilonia jest prawdziwą oyczyzną wierzb płaczących. Dellil tak je opiewa: (**)

*Tak wyrwana z ogrodów Babilońskich
łona,*

Przez miłość posępności wierzba poświęcona.

*Przyszła, swoje warkocze spuszczaiąc
niedbale,*

*Dzielić u nas kochanków nieszczęśliwych
żale.*

U Szekspira jest wierzba drzewem smutku. Szymonowicz całą swoją Sielankę X. wierzbom poświęcił. W dość dobrych wierszach maluje tu ich początek mitologiczny. Zaczyna od tego wiersza:

*I wy wierzbę byłyście kiedyś boginiami.
Teraz wód pilnuiecie stojąc nad brzegami.*

(*) *Odyssea pieśń XIV. w. 143.*

(**) *Przekład Al. Felińskiego.*

Na brzegach Erdry we Francji w Departamencie niższej Loary, stoją dotąd ruiny starego zamczyska, w którym Rycerz Blaubard (Sinobrody) znany ze zbrodni swoich, przemieszkował. Tenże stracony był r. 1440 dnia 25 Grudnia. Koło ruin tego zamku rośnie siedm wierzb płaczących, kto wie, może na pamiątkę siedmiu nieszczęśliwych żon jego.

W dziele: *Le Langage des fleurs* tak scharakteryzowano wierzbę płaczącą: "Drzewo to jest przyjacielem nieszczęścia; okrutnik jakiś oddalił je z oyczyzny, od codziennych przedmiotów miłości jego. Kołysane bród wiosny nadzieją daremną, wieńczy łaskę uścieloną kwiatami, oddaje wietrzykowi uściski wzajemne; lecz ani Nimfy wodospadu nie powrócą mu tego, co raz utraciło.,"

TOPOLA.

Topoli kilka jest rodzajów; balsamiczna rosnąca w Ameryce północnej i w Syberji, wydaje kley żółty czyli balsam w aptekach używany. Jest także topola biała, czarna i drzazga.

Herkules, a po nim wszyscy szermierze, głowy swoje na igrzyskach Olimpijskich liśćmi topolowemi wieńczyli. W Atenach zaś, podczas świąt Bachusa, mężczyźni i kobiety stroili także głowy gałązkami drzewa tego, przyczem rozmaite wyrabiali szaleństwa. Trumny Pitagoreyczyków liśćmi topolowemi ozdabiano.

Źródło tyle sławnego w Iliadzie Skamandru wypływa z lasku, wierzbami i topolami zarosłego, o kilka staj od dzisiejszego Bunarbaszy. (*)

Cyncynat odpoczywał zwykle po boiach pod ulubionemi topolami.

(*) *Podróż do Turcji Raczyńskiego.*

Bona, ktdrey zaprowadzenie ogrodów Włoskich winni iesteśmy, i topole sprowadziła do Polski.

Florian, czyży ów autor Francuzki, czytywał pod cieniem topoli, przyjacielowi swojemu, Ducis, autorowi *Abufara*, dzieła swoje.

Topole tak są drogie we Włoszech, że trzydzieści morgów lasu topolowego kosztuje tam do sta tysięcy franków.

S O S N A.

Sosna - była Cybelli poświęcona, iak świadczy wieńsz Wirgilego:

Tu zawieszę gęśl moję na sosnie Cybelli. Tenże poeta powiada, że z drzewa sosnowego zrobiony był ów sławny koń, w którym ukryty Uliisses z Grekami, zadał Troi cios ostatni.

Sosny rosły na Helikonie. W ich cieniu, nad brzegami Permessu, układał Hezyod poezję swoje, trzymając w ręku róższkę wawrzynową.

Sławny jest w literaturze naszej ów wieńsz sosnowy, który Klemns Janicki, czyży nasz poeta Łaciński XVI. wieku, dostał od Elżbiety, kochanki swojej. Napisał do niej wiersz tkliwy z tej okoliczności. Tem ona była dla niego, czem Laura dla Petrarki.

Długosz pisze, że w okolicach Potylicza, na Rusi, drzewo sosnowe długo leżąc, w krzemień się zamienia.

W Estonii i w Liwonii panuje zwyczaj, że przy pogrzebach gałązki sosnowe rozrzucają.

Na wyspie Norfolk rosną sosny, nie żywice, ale gumę wydające. Takowe mają 200 stóp długości, a 300 szerokości. (?)

Klaudyan ginącego Fenixa porównywa do sosny osiwiiałej na wierchołkach Kaukazu, która zachwiana burzą, nakłoniłona ku ziemi, ulega powoli upornej sile wiatru.

S. J.

D O D A T E K

D O N^{ro} 3.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

Z KRAKOWA DNIA 23 KWIETNIA 1828 ROKU WE ŚRODĘ

OBSERWACYJE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzien godzina	Barometr reduk. na 0° z.	Therm. czyli stop:zur ciężka	Higro metr	Wiatr	Stan Atmosf.	U W A G I.
Kwiet: god: 7.	cali lin: 27 2, 838	stopnie +13. 3	stop: 73	Południowy słaby	Pochmurno	
12	" 3, 134	+20. 2	58	" średni	Chmury	
19. 3	" 3, 004	+21. 6	54	Połn: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
	" 3, 152	+18. 6	78	Wschodni słaby	Chmury	
7	27 3, 279	+14. 5	78	Wschodni słaby	Chmury	
20. 12	" 3, 080	+23. 0	59	Połn: Ws. słaby	Pogoda z chmur:	
3	" 2, 875	+22. 0	58	" "	" "	
9	" 2, 047	+12. 9	70	" "	Chmury	
7	27 3, 107	+11. 0	85	Połud: Ws. słaby	Pogoda z chmur:	
21. 12	" 3, 096	+20. 9	57	Wschodni średni	" "	
3	" 2, 665	+21. 9	54	" słaby	" "	
9	" 3, 192	+15. 6	70	Połn: Za. słaby	Pochmurno	

J. Steczkowski, Z. A. O.

— Z Krakowa. —

Wyciąg Obserwacji Meteorologicznych
z Miesiąca Marca 1828 r.

Naywyższy stan Barom: dnia 8 .. 27° 8. " 941
Nayniższy .. dnia 5 .. 80 8. 732
Średni 27 3. 251

Naywiększe ciepło d. 30 + 11. ° 5

Naymniejsze .. d. 8 — 4. 5

Średnie + 3. 747

Naywiększa wilgoć dnia 25 .. 90
Naymniejsza .. dnia 27 .. 60
Średnia 78. 9

Dni pogodnych 0. Pogodnych z chmu-
rami 4. Pochmórnych 27. Deszczów 9
Śniegów 6. Mgły 2. Wichrów 4. Wiatr
panujący Pn. zachodni.

W Krakowie dnia 1 Kwietnia 1828 roku.

J. Steczkowski, Z. A. O.

Z Bajony d. 1 Kwietnia.
(z Listu prywatnego.)

Margrabia Chaves, o którego wyjeździe do Portugalii pisma publiczne donoszą, mieszka tu spokojnie w najętym na podwółka domu. Wiadomo w prawdzie, iż pragnie do oyczyzny powrócić, prosił o to i miał otrzymać przyrzeczenie, iego tu pobyt niema być długi; zdaie się wszelako, że Rząd Francuzki uczynił przeciw temu przełożenia i że bez pozwolenia Hiszpanii, która go przed rokiem z krajów swoich wygnała, nie może Francyi opuścić. Zona iego oświadczyć miała, iż nie pojedą do Portugalii przez Hiszpanią, ale udadzą się do Paryża, podziękują swoim dobroczyńcom, a zamtad przez Londyn do Lizbony.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek, to jest dnia 24 b. m. daną będzie po raz drugi Opera Buffa w 2ch obszernych aktach, w Włoskim języku napisana przez P. Ballochi w Warszawie przetłomazona z muzyką sławnego Kapelmaystra Fiorovanti: *Opera Włoska w podróży*.

W następującą zaś Niedzielę, to jest dnia 27 b. m. daną będzie po raz pierwszy nigdy w Polskim języku niegrana Wielka wystawna Heroiczna Melo-Drama w 3ch aktach, z Francuzkiego w Warszawie przełożona z muzyką sławnego Grettri: *Raul Czarnobrody*.

W przyszły Wtorek, to jest dnia 29 b. m. na Benefis Izabelli i Franciszka Maiewskich, daną będzie Wielka Drama w 3ch aktach z dzieł Polskich przez Humnickiego w ówczas Akademika Krakowskiego oryginalne wierszem napisana: *Leszek Biały i Goworek Woiewoda Sandomierski*, czyli *Tryumf Cnoty Obywatelskiej*. — Po której nastąpi bardzo zabawna Komedyo-Opera w 1 akcie, w języku Polskim napisana: *Dawne Polskie Czasy*, czyli *Taką jest Młodzież nasza*.

UWIADOMIENIE.

Podpisana ma honor zawiadomie Szanowną Publiczność, iż w

Magazynie w Ulicy Szewskiej pod Liczbą 351 dostać można każdego czasu Kapelusze w białych tyczkowych Damskich z ubraniem lub bez ubrania naynowszej mody, a to za pomierną Cenę. — W Krakowie dnia 19 Kwietnia 1828 r.

Zofia Kojiewicz,
Marchande des modes.

LOERYIA KRAIOWA.

W 291 Ciągningeniu dnia 23 Kwietnia 1828 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

61. 18. 16. 11. 48.

Przyszłe 292 Ciągningenie dnia 30 Kwietnia 1828 r. przypada.

Dnia 21 i 22 Kwietnia 1828 r.

Cena Zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	15 —	14 —	12 —	10 —
— Żyta	13 —	12 15	11 15	10 15
— Jęczmienia	13 —	10 —	9 15	9 —
— Grochu	18 —	17 —	16 —	15 —
— Owsa	7 15	7 12	7 —	6 24
— Jagieł	22 —	21 —	20 —	19 —
— Rzepaku	— —	— —	— —	— —

W Gdańsku d. 14 Kwietnia.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od	Złp.	600	do	660.
Żyta	—	—	384	—	402.
Jęczmienia	—	—	300	—	318.
Owsa	—	—	240	—	258.
Grochu	—	—	600	—	720

D O N I E S I E N I A.

Pisarz Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż na Instancyi Sukcessorów ś. p. Stanisława Piątkowskiego, to jest: PP. Jana Piątkowskiego, Reginy Piątkowskiej Panny pełnoletniej, Ludwiny Piątkowskiej wdowy pozostałej, z któremi łączy się i Justyna Piątkowska Panna pełnoletnia wszystkich Obywateli M. Krakowa, Kamienica wraz z całym zabudowaniem i podworcem w Krakowie przy Ulicy Szpitalney w Gminie V. Parafii Panny Maryi pod L. 622 stojąca, frontem od zachodu ku tejże Ulicy na przeciw Kościoła S. Tomasza obrócona, od północy z Kamienicą i tyłami P. Janiszewskiego, od południa z Kamienicą P. Lewandowskiego, od wschodu z Kamienicą P. Grzegorza Zielińskiego granicząca do Pani Heleny z Piątkowskich Jeziorskiej wdowy i Sukcessorów ś. p. Michała Jeziorskiego, Tymoteusza i Alexandra Jeziorskich małoletnich, w imieniu których jako matka i opiekunka też P. Helena Jeziorska działka, i Rozalii Jeziorskiej Panny pełnoletniej należąca, przez publiczną licytacją sprzedana będzie; a to na satysfakcją Summ 2447 Złp. 5 1/3 gr. z procentem po 5/100 od 14 Listopada 1822 r. P. Janowi Piątkowskiemu; 3379 Złp. 1 1/3 gr. z takimże procentem i od tejże daty, Reginie Piątkowskiej 879 Złp. równie z procentem jak wyżej Ludwinie Piątkowskiej, wyrokiem prawomocnym Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa w dniu 31 Lipca 1827 r. wydanym, tudzież 3279 Złp. 1 1/3 gr. także z procentem od 14 Kistopada 1822 r. należącym się, z potrąceniem przyznanej kwoty 406 Złp. 6 gr. Justynie Piątkowskiej wyrokiem Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa z dnia 30 Sierpnia 1827 i oraz kosztów prawnych, w kurant srebrney monecie pozasądanych.

Załączenie powyżey opisanej Kamienicy w dniach 20. 21. 22. 23 Listopada 1827 r. przez Komornika P. Teodora Jaworskiego uskutecznione, w wykazie hipotecznym w treści swej dnia 3 Grudnia t. r. 1827 do Nr 418 przez Regenta hipoteki umieszczone zostało. — Sprzedaż rzeczony Kamienicy popiera P. Stanisław Boguński Adwokat Sądowy w Krakowie przy Ulicy Szewskiej pod L. 332 zamieszkały, która odbędzie się na Audyencyi publiczney Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa, w Krakowie przy Ulicy Grodzkiej pod L. 106 posiedzenia swe odbywającego. Cena na pierwsze wywołanie, Kamienicy zwyż wymienioney, wyrokiem Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa w dniu 13 Marca 1828 r. wydanym, ustanowiona jest w Summie 11,944 Złp. z wolnością znizienia takowey o 1/3 trzecią część ustanowioney na pierwszym terminie niezaofiarował. Warunki zaś Licytacji sądownie powyższym wyrokiem Trybunału zatwierdzone, są następujące:

- 1) Chcący licytować Kamienicę przy Ulicy Szpitalney w Krakowie pod L. 622 stojącą złożą jedną dziesiątą część Summy szacunkowey, jako Vadium w kwocie Złp. 1194 gr. 12, które utraci w razie niedotrzymania innych warunków Licytacji i nowa Licytacja na koszt i stratę jego będzie ogłoszona.
- 2) Podatki zaległe gdyby się okazały nabywca zapłaci natychmiast Skarbowi publicznemu z możliwością potrącenia takowych z summy szacunkowey, od dnia zaś nabycia sam takowe opłacać będzie.
- 3) Wierdkauffy i inne ciężary wieczyste jakieby się okazały pozostaną przy nieruchomości, te nabywcy z Summy wylicytowanej potrącone zostaną, z obowiązkiem płacenia procentów po 5/100 od daty nabycia.
- 4) P. Ludwina Piątkowska pozostanie bez płatnie w dożywotniem mieszkaniu kontraktem kupna sprzedaży w dniu 14 Sierpnia 1809 r. między tąż i Sukcessorami Stanisława Piątkowskiego, a Michałem i Heleną Jeziorskimi zdziałanym jey w §. 7 do najdłuższych dni życia zapewnionem tak, iż nowonabywca, tytułem czynszu lub pod innym pozorem, żadney opłaty od tejże P. Ludwiny Piątkowskiej żądać mocen nie będzie, zaś po jey śmierci toż mieszkanie obejmie w wolne swe zarządzanie, w tymże mieszkaniu razem mieścić się będą córki Panny Regina i Justyna Piątkowskie dopóki swego losu postanowienia mieć nie będą.

- 5) Nabywca zapłaci koszt wywłaszczenia na ręce i za kwitem Adwokata, sprzedaż popierającego, po doręczeniu wyroku takowe zasądającego.
- 6) Po złożeniu kwitu z zapłaconych zaległych podatków; lub okazaniu świadectwa, że się takowe nie należą, tudzież po złożeniu kwitu na opłacone kosztu popierania wywłaszczenia nabywca otrzyma Dekret dziedzictwa.
- 7) Po potrąceniu Vadium złożonego, podatków zaległych kosztów wywłaszczenia i Wierkauffów, które przy nieruchomości winny pozostać, nabywca reszta z wylicytowanego szacunku zapłaci w skutek klasyfikacji z procentem po 5¹⁰⁰ od dnia zalicytowania komu wypadnie, a mianowicie Schedy Sukcessorom Stanisława Piątkowskiego za okazaniem stosownych assygnacyj.

Do takowej Licytacji wyznaczają się trzy terminy:

Pierwszy dnia 21 Czerwca)

Drugi dnia 22 Lipca) 1828 roku.

Trzeci dnia 23 Sierpnia)

Na pierwszym jednak terminie może nastąpić przysądzenie stanowcze, skoro Summa ustanowiona 11,944 Złp. zaofiarowaną zostanie.

Wzywa się zarazem wszyscy wierzyciele hipoteczni i prawa rzeczowe na Kamienicy zajętej mieć mogący, aby na pierwszym terminie Licytacji, na Audyencyi Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa stawili się, i pod prekluzją wszelkie tytuły swych wierzytelności z wykazem mianych pretensyj, i ustanowieniem Adwokata, złożyli.

W Krakowie dnia 14 Kwietnia 1828 r.

Kulczkowski, Pisarz Tryb.

Na małej Wesoły przy Ulicy Lubicz Dom drewniany ze Stajnią zależną, drugi murowany z różnemi do tychże przybudowaniami, i znaczney wielkości Ogrodem pod Nrami 204/5, są z wolney ręki do sprzedania. Życzący sobie onych nabyć, raczy się zgłosić do właściciela pod Numer wyżj wyrażony.

Od C. K. Morawsko-Sląskiego Gubernium królowego

Nr 731. Wysokie Władze nadworne, mając za cel podźwignienie przemysłu w Morawie i Śląsku, raczyły na to zezwolić, aby corocznie trzeciego Wtorku w miesiącu Czerwcu, zaczawszy od roku 1828, targ na owczą wełnę w Brynie odprawiać się.

Czas, iak długo ten targ na owczą wełnę trwać ma, stanowi się włącznie z dniami wypłaty na ośm dni, a targ odprawiać się będzie przed bramą żydowską na stoku (glacis) po lewey ręce, gdzie mieyski urząd budowniczy wyznaczy bezpłatnie mieysce do wyłożenia podczas targu wełny, na targ przywiezionej.

Każdy może wełnę, na znajdujący się tamże w bliskości wadze mieyskiej, za opłatą należytości po 2 kr. M. K. od cetnara odważyć, jednak zostawia się do woli strón, czyli do tego wagi mieyskiej użyć zechcą, lub nie?

Magistrat głównego miasta Brynu postara się o mieysca na skł i zapewnie zdatne, gdzie na żądanie strón, wełna, tak podczas targu, iakoteż przed i po tymże, na krótszy lub dłuższy czas, za opłatą słusznego czynszu składowego złożoną być może.

Oprócz należytości od wagi i cedulkowej żadney więcej opłaty mieyskiej wymagano nie będzie. W Brynie dnia 29go Lutego 1828 roku.

Dyrekcya Dóbr Jasnie Wielmożnego Karola Barona Badenfelja ogłasza ninieyszem: iako w Państwie Radłów Cyrkule Bocheńskim w Gulicyi znaczna ilość nayszlachetniejszych Baranów i Owec z oryginalney Elektorul-rassy na sprzedaż przeznaczona jest; wygórowana ciekłość i równość wełny ordabia to, z tak czystey Rassy sławne stado, i obietnie posiadaczom Dóbr i Gospodarzom, którzy z niego Owce nabydżby sobie życzyli znaczne korzyści.

Ochotni kupna zechcą w celu skutecznienia kupna do Ekonomii w Radłowie udać się, która potrzebne objaśnienie udzielić, stado dla opatrzenia przedstawić i względem naymniejszey ceny ułożyć się umocowana jest. — Listy od opłaty pocztowej wolne w Tarabowie, iako naybliższej Stacyi pocztowej odbierane będą.